

Zpravodaj Klubu čtenářů Bohumila Hrabala

N Y M B U R S K Ý PÁBITEĽ

číslo 70

Jan Řehounek a Zlatý Cassius 2020

Celosvětová koronavirová pandemie zamíchala kartami přípravného výboru 22. Hrabalova Kerska. Domlouvali jsme

se na detailech zpočátku jen po mailu a pak paní ředitelka Helena Liptáková byla nucena celou akci, plánovanou na sobo-

tu 23. května 2020, zrušit. Všechny nás to velice mrzelo. Spiklenecky jsme se ale domluvili (tak, aby Jan Řehounek nic netušil), že ocenění Zlatý Cassius 2020 přece jen udělíme a předáme.

Bronislav Kuba tedy vytvořil nádherného kocoura, sedícího na knize s iniciálami „J. Ř.“ a položeným psacím perem.

Jakmile to situace dovolila, pozvali nás Kubovi na 20. květen k nim, abychom tam na terase hlavně popřáli Honzovi k 70. narozeninám (18. 5.). Připravil jsem k tomu za celý výbor oslavnou řeč, ve které jsem oslovil pana spisovatele všemi jeho profesemi a samozřejmě s přáním všeho nejlepšího a spoustou dalších vydaných knížek!

Dokončení na str. 2

Broňa Kuba, Jirka Černý, Markéta Tomčíková, Honza Řehounek se Zlatým Cassiem, Helena Marešová, Helena Liptáková, Lída Müllerová, Jana Kubová, Marcela Havlasová.

Broňovy Slavnosti sněženek opět rozkvetly

V sobotu 27. června se na zahradě Lesního ateliéru Kuba v Kersku uskutečnil křest úžasné knihy Bronislava Kuby *Slavnosti sněženek – setkání s Bohumilem Hrabalem a jeho dílem*. Setkání nejen v knize, ale i ve sluncem zalitém Kersku bylo úžasným zážitkem. Stalo se vlastně jakýmsi náhradním Hrabalovým Kerskem, které se v květnu kvůli koronavirové pandemii nemohlo uskutečnit.

V davu lidí, kteří si mohli zdarma sami natočit Postržižinské pivo či Kerskou limonádu, se srdečně zdravili staří známí, například Honza Škoda ze stolní společnosti od Zlatého tygra, Eva Tomková – dobrá duše fejsbukového profilu Svět Hrabal, básnička Radana Šatánková, Hrabalův kerský přítel Pavel Misík a pražský přítel Ivan Kott, nymburské knihovnice Lída Müllerová a Romana Pavličková, senátorka Emílie Třísková, zapřísáhlý Keršřan Václav Kořán, průvodkyně po Hrabalově stezce Jiřina Homolová, li-

bický publicista Milan Čejka, starostové Poděbrad a Hradištka Jaroslav Červinka a Vlastimil Šesták, doktorka Hrabětová ze skanzenu v Přerově nad Labem. Z Maďar-

ska přijeli László Polgár a Miklós Orvosz, z Norska Jomar Hønsi a z Německa Jitka Zelenohorská.

Dokončení na str. 2

Broňa Kuba a jeho manželka Jana

Jan Řehounek a Zlatý Cassius

Dokončení ze str. 1

Stejně tak měla připravenou řeč i Jana Kubová a v rukou držela to naše velké překvapení – Zlatého Cassia. Blahopřání od nás všech, sklenka sektu a společná fotografie. Ocenění se uděluje s diplomem, na který se podepsali zástupci Městské knihovny v Nymburce, Klubu čtenářů Bohumila Hrabala, města Nymburka, Vlastivědného muzea v Nymburce, Pivovaru Nymburk, s. r. o., a Lesního ateliéru Kuba v Kersku.

Ocenění, nazvané podle skutečného kocoura Bohumila Hrabala, se uděluje od roku 2019 (v tom roce ho dostal jako první maďarský překladatel László Polgár) lidem, kteří se v nemalé míře zasloužili o šíření dobrého jména spisovatele Bohumila Hrabala.

A tak se letošní kocour určitě dostal do správných rukou a dnes už zdobí obýváky Řehounekových na nymburském Všechlapském vrchu.

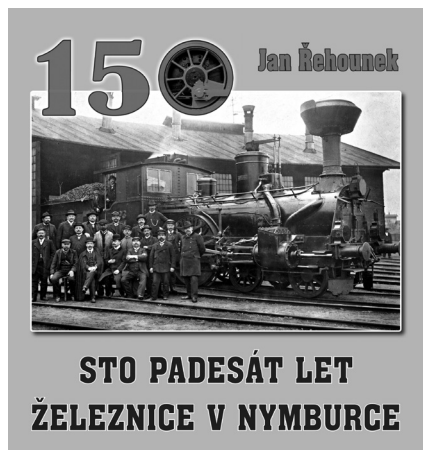
Všichni věříme, že si příští rok vše vynahradíme a třetí Zlatý Cassius nalezne toho správného držitele.

Tak tedy, přátelé, na shledanou v Kersku v sobotu 22. května 2021.

*Jiří Černý,
člen přípravného výboru H. K.*

Rovněž o Hrabalovi

Jako svoji již padesátou jubilejní knihu vydal Jan Řehounek Sto padesát let železnice v Nymburce. Pojednává o historii Nymburka jako železničářského města od vzniku Severozápadní dráhy po současnost. Zmiňuje železniční dílny, výtopnu, Kolonii, lokomotivní depo, trať do Jičína, ranžír, učiliště, železniční muzeum, kulturní dům železničářů, železničářskou tělovýchovu... Mezi několika „příběhy“ (ministra železnic, starého Koloňáka, květnového povstání, obrněného vlaku, pionýrské železnice) je i Příběh budoucího spisovatele – železničáře Bohumila Hrabala.

Broňa Kuba, Jitka Zelenohorská a Václav Neckář při křtu knihy

Broňovy Slavnosti sněženek opět rozkvetly

Dokončení ze str. 1

Kouzelnou kerskou atmosféru doladilo trio členů Symfonického orchestru Českého rozhlasu Helena Ludvíková (flétna), Pavel Ludvík a Jan Klika (violoncella) melodiemi z filmu Slavnosti sněženek včetně Nikodémova Poustevníka. Zaspívala mladá půvabná zpěvačka Alžběta Bohdanová a stále vynikající Vašek Neckář za kytarového doprovodu bratra Jana.

A pak už přišel před zaplněné hlediště autor knihy Bronislav Kuba v doprovodu své vždy ho podporující manželky Jany, aby spolu s Václavem Neckářem, Jitkou Zelenohorskou a Zuzanou Maléřovou pokřtili objemnou a krásně vypravenou knihu *Slavnosti sněženek – setkání s Bohumilem Hrabalem*. Broňa se přiznal, že když před šesti lety pustil do světa svoji první knihu *Slavnosti sněženek – lidské osudy a odhalená tajemství v Hrabalově Kersku*, prohlásil, že se psaním skončil. Naštěstí svoje předsevzetí nesplnil, a tak si nyní mohly desítky lidí koupit volně pokračování.

Za stůl k autogramiádě zasedli z těch, kteří s Broňou v knize rozprávějí, zpěvák a dramaturg Aleš Ulm, zpěvák a herec Václav Neckář a jeho „skřivánková“ nevěsta Jitka Zelenohorská, herec a Hrabalův kolega – kulisák z divadla Petr Drholec, tančící

holčička ze Slavností sněženek Pavla Vaczková, básník Jiří Teper, spisovatel a předseda Klubu čtenářů B. H. Jan Řehounek, spisovatelka Zuzana Maléřová, maďarský bohémista László Polgár, Hrabalův přítel Pavel Misík, předseda kerských zahrádkářů René Elstner, vnuk Jaroslava Haška publicista Richard Hašek, bojovnice za záchranu Paláce Svět v Libni Eva Tomková, polský námořní kapitán v. v. Ryszard Borowski, nymburský muzejník František Sýkora...

Omluvil se Petr Brukner – poprvé od koronaviru hrál s Cimrmany divadlo, ale jeho zdravotní přečetla manželka.

O tom, že pod korunami stromů u Lesního ateliéru Kuba panovala velmi uvolněná nálada, svědčí i rozmariná chvílka, v níž se Laci Polgár, sice v čepici maďarských železničářů, ujal role výpravčího Hubičky z Ostře sledovaných vlaků a otiskl razítko na příslušné místo jedné z přítomných dam.

Laci Polgár si hraje na výpravčího Hubičku

Pan Zdeněk Freitich z Prahy, člen Klubu čtenářů, poslal pro Nymburského pábitele informaci o článku v měsíčníku Městské části Praha 8 Osmička (5/2020). Jeho šéfredaktor Tomáš Kňourek souhlasil s jeho pře-tištěním. Rádi s ním čtenáře seznamujeme.

BOHUMIL HRABAL VTISKNE PALMOVCE NOVOU TVÁŘ

Náměstí Bohumila Hrabala je aktuálně spíše točnou autobusů. Zcela v duchu absurdního humoru tohoto nejpřekladanějšího českého spisovatele. To by se mělo změnit s výstavbou nového projektu One Palmovka nad stanicí metra.

Souběžně se dvěma bloky domů vznikne i nové, důstojné náměstí nesoucí jméno autora, jenž je s tímto místem neodmyslitelně spojen. Projekt se vyvíjí i přes omezení související s koronavirem. Součástí nového náměstí se stane rovněž umělecké dílo inspirované významem díla i osobností Bohumila Hrabala. Investor projektu One Palmovka, společnost Akvo Praha (Landia Management a Discovery Group), společně s osmou městskou částí i Institutem plánování a rozvoje na této myšlence intenzivně pracují s magistrátem a organizací z nejpovolanejších – Galerii hlavního města Prahy. Připravuje se scénář, jak vybrat vhodnou typologii i autora.

Nové náměstí do roku 2025

„Výrazná umělecká instalace tomuto světoznámému spisovateli dosud chybí. Jde o mimořádnou příležitost pro naši část i celou Prahu. Projekt náměstí a umě-

leckého díla se bude připravovat i realizovat souběžně. V takovém vztahu ve světě vznikly zcela výjimečné počiny,“ popisuje radní Tomáš Hřebík (TOP 09 + STAN), podle nějž by podoba uměleckého díla měla být známa nejspíše na začátku roku 2022. Celé náměstí by mělo být dokončeno v roce 2025. Osmička se projektu One Palmovka věnovala ve vydání 12/2019 a připravujeme také další články. Podle řídicího partnera Landie Kamila Hošťáka bude nový blok domů s byty, restauracemi nebo obchody k Hrabalovi odkazovat hned na několika úrovních. „Palmovka a vlastně celá Libeň získá množství nových veřejných prostor. Dopravu vystřídá zezeň, nová náměstí a piazzetty s důrazem na umění. Bohumil Hrabal se propíše do nabídky a podoby restaurací i kaváren, místo získá výraznou kulturní náplň,“ říká Hošťák, jenž pro realizaci řady myšlenek a projektů inicioval vznik spolku Palmovka Bohumila Hrabala.

Jak bude Hrabal vypadat?

Do dialogu, jehož smyslem je nalezení nevhodnější formy i obsahu chystaného díla spjatého s Bohumilem Hrabalem, se

zapojila řada institucí a expertů na současné umění ve veřejném prostoru. Cílem je najít takovou podobu, která bude nápaditá a kreativní. A bude trvale působit v naprosté symbióze s celým novým náměstím, jeho funkcemi či mobiliářem a potřebami vás – uživatelů. Právě v tomto ohledu se pro Prahu 8 rýsuje zcela výjimečná situace. Studie náměstí i projekt uměleckého díla budou vznikat současně. Aktuálně se proto jeví jako nejpřínosnější oslovení vybraných tvůrců, které doporučí přizvání odborníci. Patří mezi ně například Marie Foltýnová, vedoucí oddělení správy veřejné plastiky Galerie hlavního města Prahy.

V průběhu letošního podzimu se s tvůrci povede dialog. Na základě předložených idejí pak bude vybrán vítěz, který se stane součástí autorského týmu řešícího celou podobu i náplň budoucího náměstí Bohumila Hrabala. „Protože všechny zapojené aktéry zajímá názor veřejnosti, připravili jsme řadu aktivit, v rámci kterých se budou moci zájemci seznámit s ukázkami tvorby současných autorů. A zároveň se vyjádřit, který typ umění ve veřejném prostoru jim přijde jako nejvíce odpovídající tvorbě a osobě spisovatele Hrabala,“ říká Petr Pelc (TOP 09 + STAN), zastupitel a koordinátor pro Palmovku.

Studie o české literatuře

V Polsku vyšla v loňském roce kniha *Szwejkowie i Don Kichoci*. Autorem je Leszek Engelking, básník, kritik, literární znalec a jeden z nejlepších polských překladatelů z češtiny.

Engelkingova kniha (300 stran) je kriticko-literárním panoramatem vybraných děl a směrů české literatury 20. a 21. století. Zahrnul do nich takové spisovatele, jako Jakuba Demla, Jaroslava Haška, Egona Hostovského, Vladimíra Holana, Ivana Blatného, Miroslava Holuba, Květu Legátovou, Vlastimila Artura Poláka, Josefa Škvoreckého, Arnošta Lustiga, Milana Kunderu, Ludvíka Vaculíka, Egona Bondyho, Otu Pavla, Ivana Klímu, Violu Fischerovou, Jiřího Grušu, Jiřího Kratochvíla, Petra Šabacha, Jaroslava Rudiše...

Ze šedesáti kapitol sedm věnoval Bohumilu Hrabalovi.

1. Čechy a Morava s Hrabalem: V ní vychází z knihy Tomáše Mazala *Praga s Hrabalem* (vyšla v polštině).

2. Hrabal ve filmu: Upozorňuje především na filmové adaptace Hrabalových próz (zmiňuje knihu Roberta Macieja *Perelki a Skowronki* /Pábitel č. 63/).

3. Mistr driblingu: Připomíná, s jakou velkou erudicí Hrabal psal a jak se propra-

coval k literárnímu driblingu, který tak obdivujeme.

4. Dvě strany zdi: Tady hovoří o symbolické zdi mezi vysokou kulturou pro elity a masovou kulturou pro obyčejné lidi, v nichž se ovšem Hrabal pohyboval naprosto svobodně.

5. Autobiografie Elišky Hrabalové: V knihách *Svatby v domě*, *Vita Nuova* a *Proluky* je sice vypravěčkou Eliška, ale ve skutečnosti se jedná o autobiografii samotného Bohumila Hrabala. Engelking vysvětluje tento trik a rovněž píše o metodě psaní některých jeho děl takzvaným tokem řeči.

6. Proces Bohumila Hrabala: Autor připomíná knihy *Proces Franze Kafky*, *Prázdná židle* Richarda Weinera a Hrabalovo *Autičko* a věnuje pozornost tomu, že se Hrabal v mládí cítil vinným, i když byl bez viny.

7. Pozdní Hrabal: Řeč je o knihách *Dopisy Dubence*, *Růžový kavalír*, *Večerníčky pro Cassia*, *Aurora na mělčině* a *Balony mohou vzlétnout*. Autor s uspokojením upozorňuje na Hrabalovu změnu stylu a formy psaní.

Kniha *Szwejkowie i Don Kichoci* je napsaná přístupně, s úžasným přehledem a z pozice velkého milovníka české literatury a neměla by tedy chybět v knihovnicích českých čtenářů.

Ryszard Borowski

(lk)

Úctyhodná nakladatelská činnost

Samizdatové vydávání knih, z nichž se vyvinulo nakladatelství, začal realizovat v roce 1986 RNDr. Václav Kadlec. Edice vycházela nejprve z dostupných technických podmínek, od drobných textů množných na xeroxu v nákladu několika desítek kusů – jako první vycházejí Spiklenci Václava Havla, jako pátý vychází Hrabalův Sémantický zmatek, přes pozdější už profesionálně vytištěné svazky produkované tiskaři Vladimírem Schmidtem a Oldřichem Hamerou, některé s grafikami Karla Chabého,

Oldřicha Hamery a Zdeňka Boušeho. U vydání svazku 18 (Václav Černý: Zesurovělý Pierot) se poprvé objevuje název nakladatelství Pražská imaginace. Kvůli slídění Státní bezpečnosti se u některých svazků neobjevuje, případně je nahrazen názvem Knihy 4. proudu, případně Společnost Bohumila Hrabala. Produkce se soustředí na texty Bohumila Hrabala, mezi nimiž vycházejí i díla jiných autorů, např. Josefa Kroutvora, Miloše Kopeckého, Ludvíka Vaculíka, Oty Pavla, Jiřího Dědečka, Ladislava Klímy, Josefa

Škvoreckého, Václava Cílka, Egona Bondyho... ale například i Jana Jeníka z Bratřic.

Po listopadu 1989 se z Pražské imaginace stalo oficiální nakladatelství. Prvním titulem, jenž byl již opatřen ISBN, je kniha Krajina/y Bohumila Hrabala. Významnými počiny nakladatelství je vydání souborného díla Karla Marysky a zejména Sebrané spisy Bohumila Hrabala.

Pražská imaginace ukončila nakladatelskou činnost na začátku roku 2015.

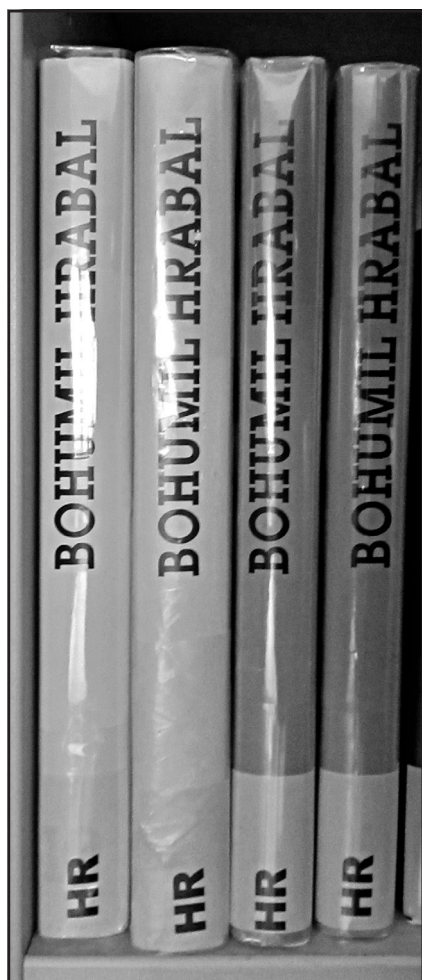
Honza Řehounek

Pražská imaginace vydala v letech 1997–2017 následující texty Bohumila Hrabala:

PI005: Bohumil Hrabal – Sémantický zmatek
 PI006: Bohumil Hrabal – Vita nuova
 PI008: Bohumil Hrabal – Životopis trochu jinak
 PI011: Bohumil Hrabal – Kličky na kapsníku
 PI013: Bohumil Hrabal – Proluky
 PI014: Bohumil Hrabal – Svatby v domě
 PI016: Bohumil Hrabal – Bá-sněň
 PI019: Bohumil Hrabal – Schizofrenické evangelium
 PI021: Bohumil Hrabal – Adagio lamentoso
 PI023: Bohumil Hrabal – Stůl, kterému chybí noha

PI025: Bohumil Hrabal – Příliš hlučná samota
 PI029: Bohumil Hrabal – Atomová mašina Perkeo
 PI032: Bohumil Hrabal – Domácí úkoly
 PI033: Bohumil Hrabal – Protokol aneb příspěvek k renesanci
 PI036: Bohumil Hrabal – Romantici
 PI038: Bohumil Hrabal – Milostný dopis - věštba
 PI040: Bohumil Hrabal – Utrpení starého Werthera
 PI041: Bohumil Hrabal – Dramatizace hlučné samoty
 PI042: Bohumil Hrabal – Životopis trochu jinak (Pásmo)
 PI059: Bohumil Hrabal – Kdo jsem
 PI063: Bohumil Hrabal – Kouzelná flétna
 PI064: Bohumil Hrabal – Potopená katedrála
 PI067: Bohumil Hrabal – Labuť avonská
 PI069: Bohumil Hrabal – Veřejná sebevražda
 PI074: Bohumil Hrabal – Amerika začala U Zlatého tygra
 PI079: Bohumil Hrabal – Několik vět
 PI083: Bohumil Hrabal – Třínohý kůň na dostihové dráze
 PI086: Bohumil Hrabal – Greyhound story
 PI088: Bohumil Hrabal – Bílý koníček
 PI092: Bohumil Hrabal – Listopadový uragán
 PI093: Bohumil Hrabal – Živoucí řetězy
 PI094: Bohumil Hrabal – Vzpomínka na jeden silvestr
 PI095: Bohumil Hrabal – Na doraz
 PI096: Bohumil Hrabal – Osm a půl
 PI099: Bohumil Hrabal – Svět a kalhoty Samuela Becketta
 PI100: Bohumil Hrabal – Mešuge stunde
 PI110: Bohumil Hrabal – Ponorné říčky
 PI111: Bohumil Hrabal – Básnění (Sebrané spisy B. H., svazek 1)
 PI112: Bohumil Hrabal – Židovský svícen (Sebrané spisy B. H., svazek 2)
 PI114: Bohumil Hrabal – Svoboda od čeho? Svoboden k čemu?
 PI115: Bohumil Hrabal – Jarmilka (Sebrané spisy B. H., svazek 3)

PI123: Bohumil Hrabal – Zakřiknuté krásky (13. dopis Dubence)
 PI124: Bohumil Hrabal – Cassius v emigraci (14. dopis Dubence)
 PI128: Bohumil Hrabal – Písečný kocour (15. dopis Dubence)
 PI131: Bohumil Hrabal – Že jsme radši nevyhořeli (16. dopis Dubence)
 PI134: Bohumil Hrabal – Zlatá větev (17. dopis Dubence)
 PI138: Bohumil Hrabal – To bylo tenkrát na ostrově Capri (18. dopis Dubence)
 PI140: Bohumil Hrabal – Totální strachy (19. dopis Dubence)
 PI141: Bohumil Hrabal – Ponorné říčky (soubor dopisů Dubence 1990)
 PI152: Bohumil Hrabal – Štědrý den (20. dopis Dubence)
 PI158: Bohumil Hrabal – Jirka Bušů to vyhrál (21. dopis Dubence)
 PI160: Bohumil Hrabal – Pohádka o zlaté Praze (23. dopis Dubence)
 PI162: Bohumil Hrabal – Růžový kavalír (22. , 24. a 25. dopis Dubence)
 PI164: Bohumil Hrabal – Kůň truhláře Bárty (26. dopis Dubence)
 PI165: Bohumil Hrabal – Praha město utajených infarktů (27. mdopis Dubence)
 PI169: Bohumil Hrabal – Modrý pokoj (28. dopis Dubence)
 PI171: Bohumil Hrabal – To co zbylo (29. dopis Dubence)
 PI172: Bohumil Hrabal – Pogrom (30. dopis Dubence)
 PI180: Bohumil Hrabal – Růžový kavalír (soubor dopisů Dubence 1991)
 PI182: Bohumil Hrabal – Cikánská rapsodie
 PI187: Bohumil Hrabal – Pábení (Sebrané spisy B. H., svazek 4)
 PI197: Bohumil Hrabal – Kafkárna (Sebrané spisy B. H., svazek 5)
 PI200: Bohumil Hrabal – Hlučná samota (Sebrané spisy B. H., svazek 9)
 PI202: Bohumil Hrabal – Veselé vánoce (31. dopis Dubence)
 PI210: Bohumil Hrabal – Aurora na mělčině (32. dopis Dubence)
 PI212: Bohumil Hrabal – Obrazy v hlubině času (Sebrané spisy B. H., svazek 6)

PI219: Bohumil Hrabal – Krásná Anežka (34. dopis Dubence)
 PI220: Bohumil Hrabal – Dubnové idy (35. dopis Dubence)
 PI221: Bohumil Hrabal – Květnové idy (36. dopis Dubence)
 PI225: Bohumil Hrabal – Obsluhoval jsem anglického krále (Sebrané spisy svazek 7)
 PI226: Bohumil Hrabal – Den otevřených dveří (37. dopis Dubence)
 PI227: Bohumil Hrabal – Auror
 PI232: Bohumil Hrabal – Rukověť pábítelského učně (Sebrané spisy svazek 8)
 PI247: Bohumil Hrabal – Červnové idy (38. dopis Dubence)
 PI248: Bohumil Hrabal – Červencové idy (39. dopis Dubence)
 PI249: Bohumil Hrabal – Srpnový morytáty (40. dopis Dubence)
 PI250: Bohumil Hrabal – I naše chyby jsou dokonalé (41. dopis Dubence)
 PI251: Bohumil Hrabal – US open 92 (42. dopis Dubence)
 PI252: Bohumil Hrabal – Epilog (43. dopis Dubence)
 PI253: Bohumil Hrabal – Magna charta 92
 PI254: Bohumil Hrabal – Večerníček pro Cassia
 PI255: Bohumil Hrabal – Vánoční večer-
 níček
 PI256: Bohumil Hrabal – Svátek mláďátek
 PI257a: Bohumil Hrabal – Večerníček na zlatou neděli
 PI258: Bohumil Hrabal – Česká rapsodie
 PI259: Bohumil Hrabal – Česká republika, dobrý den
 PI260: Bohumil Hrabal – Love story
 PI261: Bohumil Hrabal – Premiéra
 PI262: Bohumil Hrabal – Kočičí šibřinky aneb Zpověď bez rozhršení
 PI263: Bohumil Hrabal – Inaugurace a vnitřní monolog
 PI264: Bohumil Hrabal – Krajina v zimním hávu
 PI265: Bohumil Hrabal – Modrý pondělí
 PI266: Bohumil Hrabal – A havran krák už nikdykrát
 PI267: Bohumil Hrabal – Něžná apokalypsa Reichových obrazů
 PI268: Bohumil Hrabal – Večerníčky pro Cassia (soubor 1993)
 PI269: Bohumil Hrabal – Koncept přednášky ve Frankfurtu am Palmsonntag
 PI271: Bohumil Hrabal – Happy end
 PI275: Bohumil Hrabal – Nymfy v důchodu (Sebrané spisy B. H., svazek 10)
 PI280: Bohumil Hrabal – Hořící vajgly v uchu
 PI281: Bohumil Hrabal – Zavražděný kohout
 PI282: Bohumil Hrabal – I balony mohou vzletnout
 PI283: Bohumil Hrabal – Něžný terorista
 PI288: Bohumil Hrabal – Velké ceny
 PI289: Bohumil Hrabal – Projev při převzetí Ceny Jaroslava Seiferta

PI293: Bohumil Hrabal uvádí Pražské pavlačové anekdoty
 PI294: Bohumil Hrabal – Ubili koníčka ubili
 PI295: Bohumil Hrabal – La transmontana
 PI296a: B. Hrabal – Hovořil jsem s panem prezidentem Mitterrandem
 PI299: Bohumil Hrabal – Partnerství pro mír aneb Čekání na Godota
 PI299a: Bohumil Hrabal – Partnership for peace or Waiting for godot
 PI300: Bohumil Hrabal – Usměvavý Apollon a V pravé poledne
 PI301: Bohumil Hrabal – P. S. Intimní toileta žen
 PI311: Bohumil Hrabal – Svatby v domě (Sebrané spisy B. H., svazek 11)
 PI312: Bohumil Hrabal – Kdo jsem (Sebrané spisy B. H., svazek 12)
 PI313: Bohumil Hrabal – Dopisy Dubence (Sebrané spisy B. H., svazek 13)
 PI314: Bohumil Hrabal – Pojížděná zpovědnice (Sebrané spisy B. H., svazek 14)
 PI315: Bohumil Hrabal – Domácí úkoly (Sebrané spisy B. H., svazek 15)
 PI316: Bohumil Hrabal – Naivní fuga (Sebrané spisy B. H., svazek 16)

PI317: Bohumil Hrabal – Kličky na kapesníku (Sebrané spisy B. H., svazek 17)
 PI318: Bohumil Hrabal – Ze zápisníku zapisovatele (Sebrané spisy B. H., svazek 18)
 PI319: Bohumil Hrabal – The fascination
 PI324: Bohumil Hrabal – Delirantní video
 PI330: Bohumil Hrabal – Dodatky, rejstříky, bibliografie (Sebrané spisy B. H., svazek 19)
 PI043: Václav Kadlec – Poznámky k Bohumilu Hrabalovi
 PI060: Zdeněk Bouše – Bohumil Hrabal (plakát)
 PI062: Hrabaliana
 PI101: Krajina/y Bohumila Hrabala
 PI144: Dvě verze eposu Krásná Poldi
 PI213: Susanne Roth – Hlučná samota a hořké štěstí B. H.
 PI279: Jaroslav Kládva – Literatura Bohumila Hrabala (Knihovna B. H., sv. 3)
 PI292: Vladimír Karfík – Projev při předání Ceny Jaroslava Seiferta Bohumilu Hrabalovi
 PI302: Vážená redakce (Ohlasy na texty Bohumila Hrabala)
 PI303: Beseda v restauraci Hájenka (Z oslavy 70. narozenin B. Hrabala)

Hrabalovy hlavolamky

Vážení a milí luštitelé Hrabalových hlavolamek, děkujeme všem, co se zapojili do naší malé soutěže o knižní ceny. A jaké byly správné odpovědi? Leden: Humor a smích je největší poznání, únor: Fixlovat je podmínka existence, březen: Komunikace je hrdlo lahve, kterým se prokloktávám k druhým lidem, duben: Přátelství ženy je šance na trápení pro dva, květen: Když seš fěroveň, chcípneš jako bojar.

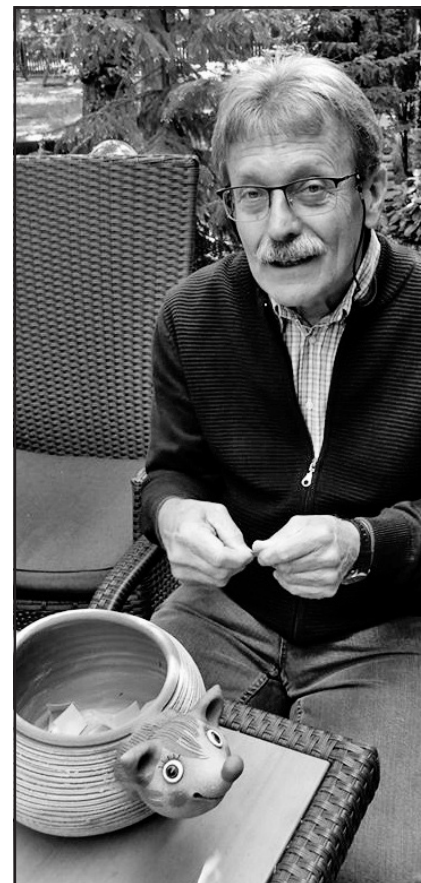
Tři šťastné výherkyně, které poslaly všech pět vyluštěných hlavolamek, vylosoval Honza Řehounek, jehož knihu Nymburkem po stopách Bohumila Hrabala obdrží.

Jsou to: Alžběta Moravcová, Miloslava Toušová a Věra Najbrtová.

Ludmila Müllerová

Zdrávi došli na Žofín

V sobotu 13. června uspořádal Klub českých turistů Kostomlaty již 5. ročník turistického pochodu Stezkou Bohumila Hrabala. Z Lysé n/L se startovalo na 50 km (Káraný – Sojovice – Stará Lysá – most B. Hrabala...) a 25 km (most B. Hrabala – Kersko – Písty – Nymburk), od Hrabalovy pamětní desky na kostomlatském nádraží 35 km (Ostrá – most B. Hrabala – Kersko – Písty – Nymburk) a 10 km (Labská cyklostezka – Kostomlatky – Nymburk), z železniční stanice Třebestovice 19 km (Kersko – Písty – Nymburk), z Hořátve 7 km (Písty – Nymburk). Po absolvování pochodu se 253 účastníci sešli na pivo v nymburské hospodě Na Žofíně.

Honza Řehounek losuje

Kdo je kdo v životě a díle B. Hrabala

April Giffordová

Jednou z Hrabalových literárních múz byla Dubenka.

Americká bohemistka April Giffordová, studentka na Stanfordově univerzitě, po první zkušenosti pražského pobytu v roce 1986, kdy se zúčastnila letní školy, přiletěla do Prahy v roce 1988. I přes doposud nedokonalou češtinu ji okouzly Hrabalovy Taneční hodiny pro starší a pokročilé.

„Byla jsem se několikrát podívat na divadelní inscenace podle knih pana Hrabala. Pokaždé mě fascinovalo, nakolik byla divadla napěchovaná lidmi a jak byli bez sebe smíchy od začátku až do konce. Začala jsem se českých kamarádů vyptávat, kde bych pana Hrabala našla, že bych s ním zkusila udělat rozhovor, a snad Otakar Bartoš mě nasměroval do hospody U Zlatého tygra,“ řekla v rozhovoru pro časopis Týden.

Bohumil Hrabal sedící na nymburském náměstí přišel o kus klobouku. Naštěstí se podařilo krepku zachránit a sochař Michal Jára sochu v krátké době opravil. Doufáme, že se na pana spisovatele příště nebude nikdo sápat.

O setkání s Hrabalem velmi stála, proto začala docházet k Tygrovi, až se konečně dočkala, že přišel. Do party Hrabalových přátel „pod malými parohy“ byla přijata. Jakousi pomyslnou vstupenkou do této stolní společnosti se stal zápal, s jakým hovořila o povídkách Karla Čapka. Slovní hříčkou dostala jméno Dubenka.

„Většinou jsem spíš mlčela, zatímco mužští probírali vše od knih až po manželky, pivo a fotbal. O vážných věcech mluvil pan Hrabal zřídka,“ říká Dubenka.

Nicméně Hrabal si ji oblíbil, dokonce později řekl, že pro něj znamenala totéž, co pro Goetha Ulrika. Hovořil o ní jako o andělu zatoulaném do Spokojených států amerických. Pozval ji do Kerska, kde pobyla několik dní.

Po svém návratu do Států zorganizovala jeho přednáškovou cestu po amerických univerzitách. Pro její financování založila studentskou organizaci a bankovní účet. Jako první Dubence přispěl režisér Miloš Forman, později se přidali Meda Mládková či George Soros se svojí nadací Otevřená společnost. Tato cesta se opravdu v březnu 1989 uskutečnila.

Dubenka se pro Bohumila Hrabala stala „pozdní inspirací“. Po listopadu 1989 napsal jedenáct fiktivních dopisů, které namísto odeslání sestavil do knížky Listopadový uragán aneb Nikdy neodeslané dopisy Dubence. Vyšly v nákladu 150 500 kusů v roce 1990.

„Cítím se provinile, že jsem nepřišla, odkud byl pan Hrabal naživu. Když jsem pak na nějaké výstavě zahlédla jeho fotografii téměř v životní velikosti, vybavilo se mi naráz tolik vzpomínek, až mi to vyrazilo dech,“

Dubenka

svěřila se April redaktorovi Hospodářských novin, když v roce 2014 do Čech přijela.

April Giffordová dnes pracuje ve finančnictví a vychovává patnáctiletá dvojčata. „Česky umím říct jen ahoj,“ říká, „ale já jsem na krásu Prahy nezapomněla. Na tu píseň, jak psal Seifert, která zní mi v uchu.“

KERSKO SI NENECHÁME UJÍT

Máme to tam rádi!

Stejně jako každý rok i letos jsme se těšili na setkání v Kersku. Z jednadvaceti ročníků jsme vynechali pouze jeden jediný v roce 2013, kdy jsme dali přednost dalšímu našemu koníčku – muzice. Ve stejný termín se konal ve Vídni nádherný koncert orchestru Andre Rieu.

Na Hrabalovo Kersko jsme nejdříve jezdili jen my dva, ale postupně jsme přivázeli stále více, nejdříve rodinných příslušníků, potom i našich známých. Prozatímni rekord je 27 účastníků, které jsme přivezli z Moravy. I v letošním roce jsme byli připraveni v počtu 21 navštívit Nymburk a Kersko.

To, že není možné uspořádat v letošním roce setkání v Kersku je nám velice líto, ale výlet do Nymburka a Kerska si neodpustíme. Věříme, že nám bude umožněno uskutečnit výlet na podzim. Že tímto našim

pobytem, v místech, které máme tak rádi, oslavíme své 70. narozeniny. Neodpustíme si večerní procházku kolem Labe pod nádherně osvětlenými hradbami, večeři u Anny Šmejdičky nebo U Vodárny nebo snad v Dřeváku. V Kersku určitě musíme načerpat energii z menhiru, navštívit lesní ateliér Kuba a Hájenu, kde budeme řešit problém, zda si dát se zelím nebo se šipkovou.

Další den nemůžeme vynechat tradiční cyklovýlet kolem Labe do Poděbrad, kávičku v lázeňské cukrárně a posezení na soutoku Labe s Cidlinou.

Nevynecháme nic z toho, co každoročně prožíváme při pobytu u příležitosti Hrabalova Kerska. Chybět však bude setkání s přáteli, sobotní pohoda a zábava v zahradě u Kubů.

Dušan a Dáša Sušilovi z Boskovic

MALÁ KNÍŽKA S VELKÝM OBSAHEM

BOHUMIL HRABAL V MINULOSTI I PŘÍTOMNOSTI

Spisovatel, novinář, spoluzakladatel a předseda Klubu čtenářů Bohumila Hrabala a šéfredaktor zpravodaje Nymburský pábítel Jan Řehounek si k letošním sedmdesátinám vydal ve svém nakladatelství Kaplanka knížku SVĚTLEZELENÉ CHVILKY S HRABALEM. Vzpomíná v ní na svá setkání se slavným spisovatelem i na nejrůznější vzpomínkové akce pořádané k připomenutí jeho života a díla.

V minulém čísle tohoto zpravodaje byla sice otištěna stručná informace o této novince, doplněná čtyřmi zasluženě pochvalnými dopisy, ale já bych se rád na těch sedesát stran knížky pokusil podívat detailněji.

Jan se sice narodil české Lípě, ale když mu bylo šest let, přestěhovala se rodina do Nymburka, kde se postupně seznamoval s místním prostředím, do něhož patřila řada zajímavých lidí, mezi nimi i ti z rodiny Hrabalovy. Mohl se tedy už jako osmiletý s kamarádem Pepičkem připojit k Bohumilu Hrabalovi při procházce s mohutným bernardýnem Nelsonem. Znal samozřejmě také Josefa Hrabala, bratra Bohumilova otce Františka, z literatury známého jako strýc Pepin, a v knížce vzpomíná na jeden žertík tohoto svérázného člověka. Připomenut je i velký zájem čtenářů o literární tvorbu Bohumila Hrabala, což doplňuje vzpomínka na vydání knížky Postřižiny, jejichž výtisků bylo v nymburském knihkupectví v prodeji pouze šest a Jan byl ve frontě sedmý. Lépe dopadl při vydání Harlekýnových milionů, v nichž je popsána barbarská likvidace starého hřbitova, již byl sám svědkem.

Když se blížil rok 1975 a s ním sedmísté výročí založení města Nymburka, zrodil se jakýsi neformální přípravný výbor pro oslavy tohoto výročí, jehož členem byl celkem logicky i Bohumil Hrabal. Když se ovšem celé akce chopil městský národní výbor a ustavil oficiální komisi, byl pan Hrabal shledán pro tuto práci politicky nepřijatelným, což mu ani nebylo slušnou formou sděleno, ale pouze vzkázáno. Po tomto nepochopitelném kroku místních funkcionářů Bohumil Hrabal prohlásil, že s Nymburkem skončil, což se projevilo i v tom, že ostatky rodičů a strýce Pepina nechal přestěhovat z nymburského hřbitova do hrobu v Hradištku. Až v 80. letech se zúčastnil v Nymburce několika akcí, jejichž pořádání nebylo ale spojeno s oficiálními představiteli města.

Autor vzpomíná i na procházky přírodou, při nichž ho Bohumil Hrabal udivoval svými botanickými znalostmi, k čemuž se váže příhoda s nalezením rostliny kokořík mnohokvětý, s nímž se čtenář může seznámit prostřednictvím otištěné fotografie. Je tu také vzpomínka na autorovo poslední posezení pod břízami u Hrabalovy chaty na podzim roku 1996. Pak už následuje zpráva o posledním rozloučení ve strašnickém krematoriu ve čtvrtek 13. února 1997

i o uložení spisovatelových ostatků do hrobu v Hradištku v pátek 28. března 1997.

Na dalších stránkách knihy jsou informace o následných akcích spojených se jménem pana Hrabala. Je to především založení Klubu čtenářů BH, vydávání zpravodaje Nymburský pábítel a v roce 1999 počátek tradice květnového setkávání Hrabalových čtenářů a příznivců v Kersku. Nejprve se od Svatojosefského pramene vyráží na procházku po místech spojených s Bohumilem Hrabalem a jeho knížkami, a odpoledne na zahradě lesního ateliéru Kuba probíhá program plný hudby, vyprávění a divadelních ukázek v podání nymburského spolku Hálek, jejichž dramaturgem je autor knížky.

Připomenuto je také město Polná, kde malý Bohoušek žil od roku 1916, a zdejší divadelní přehlídka nazvaná Ostře sledovaná Polná. K Bohumilu Hrabalovi se vztahuje také tematika železniční, proto je tu otištěna zpráva o tom, že 6. prosince 2014 byla na nádraží v Kostomlatech nad Labem odhalena pamětní deska hlásající, že v této železniční stanici sloužil v letech 1944 – 1945 Bohumil Hrabal. Méně radostné je sdělení, že rychlík jezdící mezi Prahou a Hradcem Králové, nesoucí od roku 2013 název Bohumil Hrabal, byl od nového jízdního řádu 2019 v tichosti přejmenován na Hradečan.

Text knihy je doplněn řadou fotografií, mezi nimiž najdeme i snímek pomníku na hrobě Hrabalovy rodiny v Hradištku. Jeho autorem je sochař Aleš Hnízdil.

Knihy je cenná nejen autentickými autorovými vzpomínkami na chvíle strávené ve společnosti výjimečného člověka Bohumila Hrabala, ale i připomenutím všeho důležitého, co se v souvislosti s ním a na jeho počest děje po jeho tragickém odchodu z tohoto světa.

Ivan Kott

Činoherní studio uvedlo lehkonožou koláží

Na co se napijeme? Na lásku! Na noci, který ještě přijdou! Na to, že jsme všichni v blázninci!

Poslední premiérou 48. sezóny Činoherního studia v Ústí nad Labem byli Pábítelé. Režisér a autor scénáře David Šiktanc adaptoval zápisky a texty Bohumila Hrabala do divadelního tvaru, v němž se proplétá

raná humoreska o tlupě pojišťováků na lovu, s pozdní melancholií bilancujícího autora.

Pábítelé se poprvé divákům představili v pátek 26. června (s reprízami 27., 28., 29. června a 1. a 5. července) na termálním koupališti v Brné kousek od centra Ústí nad Labem.

„Konkrétně se jedná o propletení Hrabalovy povídky Bambiny di Praga a jeho pozdních reflexivních textů Kouzelná flétna, Dopisy Dubence a další,“ přibližuje dramaturgyně Tereza Marečková a dodává: „Další pomyslnou verzí textu by v nejlepším případě měla být sama jevištní interpretace a existence herců v tomto společném „hrabalovském poli“ hospody, kde se všechny tyto vrstvy protnou.“

Na realizaci inscenace se vedle Davida Šiktance a Terezy Marečkové podílela i kostýmní výtvarnice a scénografka Juliána Kvičalová, jež navrhla scénu v podobě poetické hrabalovské hospody. Autorem scénické hudby je Michal Vejskal, který se svou kapelou živě a na jevišti provází dějem Pábítelů. V hereckém obsazení až na výjimky dostal příležitost kompletní tým Činoherního studia. Diváci se mohou těšit na Jaroslava Achaba Haidlera v roli Bohumila Hrabala, na Jana Plouhara, který bude hrát dirigenta Krahulíka, či na Andreu Bereckovou jako Uršulu, Matku, krásnou cikánku i slečnu Hroudovou.

Et'ánku, i vy.... i vy? Pipsi, on je má opravdu všechny!

Abych mohl vzpomínat na svá setkání s panem Hrabalem, nemohu se vyhnout tomu mluvit i o sobě, což jsem nějak z principu nechtěl. Člověk si většinou začne nadřezovat a všechny nezdrary, které ho v životě potkaly, přičítá na vrub někoho jiného.

Svou pouť životem jsem popsal v dokumentu *Jak jsem se stal štamgastem u Zlatého tygra* a nyní se chci soustředit na okamžiky, kdy jsme byli s Hrabalem sami.

Jak mi poslal svou první knihu na vojnu, jsem už popsal několikrát, ale proč jeden z autorských výtisků poslal právě mně, jsem domyslel až po mnoha letech. Než v roce 1963 Bohouškovi či Boganovi vyšla konečně ta první knížka, proběhlo mnohé trochu jinak, než popisuje ve *Svatbách v domě*. On nebyl člověk, který by se nechal podporovat, a natož pak ženou. Etapa podpory rodinou skončila odchodem z Nymburka. Tak tedy to, že se Pipsi rozhodla dávat mu každý den apanáž a on bude psát, patří k Hrabalovu pábení. Sice nerad, ale musím doplnit v jeho autobiografii, vyprávěné Eliškou, období které vynechal.

Pipsi ještě než šla pracovat do kuřecího grilu, nastoupila do divadla S. K. Neumanna, a to jako zaměstnanec RaJ Praha 8. Přes-

ná data by se dala dohledat spíš než v divadle v archivu Restaurací a jídelen.

V letech 1961–1962 začal pracovat pro Barrandov na dvou scénářích, které se nikdy nenatočily. Jen matně si vzpomínám, že jeden z filmů měl být o pojišťovácích, a ten druhý o židovce Julince, který vyšel pod názvem *Pohádka* v 19. svazku *Sebraných spisů*. Byly už přijaty filmové povídky, začal pracovat na sinopsi, a tak měl z Barrandova nějaké honoráře. V té době ovšem Bogana vyzvalo nakladatelství Československý spisovatel, aby připravil k vydání knihu. To byl moment, kdy zjistil, že nestíhá, a rozvázal v divadle pracovní poměr dohodou k 31. prosinci 1961. Docházel ale ještě stále do divadla statovat ve *Třech mušketýrech*. Odešel jsem na vojnu 1. října 1962, a tak nevím, kdy spolupráci ukončil a byl vystřídán Pavlem Štáralem. Jistě ne jen já, ale i jiní Hrabalovi fandili, ale já kromě platonické podpory, když chodil na schůzky s dramaturgy, jsem za něj několikrát vzal službu na představení. To je také vysvětlením, proč mi poslal svou knihu na vojnu. Chyběla jí úvodní stránka, byla asi původně dedikována někomu jinému a on stránku vystříhl a poslal knihu mně.

Navštívil jsem Bohouška, na jaře 1963. Řekl jsem mu, že se mi povídky líbily. On na to, abych mu *Perličky* vrátil, že věnování vystříhne a dá ji někomu dalšímu. Tento jeho postoj k podepisování knížek mne přimněl k tomu, že už žádnou další z knih, které jsem si už kupoval sám, jsem k dedikaci nepřinesl. Až v roce 1978 zvítězil ve mně ukryvaný snob. Často jsem v Chebu, kde jsem působil po Libni, při vášnivých debatách o Hrabalovi mluvil a citoval ho. Při jedné takové debatě mne kdosi popíchl, proč, když jsme takoví kamarádi, nemám knihy od spisovatele podepsané, a tak při jedné návštěvě v Kersku jsem sebral odvalu a zeptal se, zda mně knihy podepíše. Reagoval tak, jak jsem předpokládal. Podíval se na mě trochu smutným pohledem, povzdechl a řekl: „Et'ánku i vy.... i vy?... no... tak to přinese.“ Když jsem z auta přinesl knížky, volal na manželku: „Pipsi, on je má opravdu všechny!“

Pak začal podepisovat. Do každé knihy něco připsal, a tak mám stále, když si přečtu, co napsal, o čem přemýšlet. Podle datumu, který do knih napsal pan Hrabal, to bylo 24. dubna 1978.

Petr Drholec

Sto let Františka Dvořáka

V pátek 17. dubna jsme si připomněli sté výročí narození profesora Františka Dvořáka a 9. listopadu uplyne pět let od jeho smrti.

Byl jedním z našich nejvýznamnějších historiků a kritiků umění, nositelem Zlaté plakety prezidenta republiky za přínos českým dějinám umění a pedagogickou, publicistickou i osvětovou činnost (2010 – Václav Klaus).

Vystudoval dějiny umění a estetiku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Do roku 1958 působil jako asistent profesora V. V. Štecha na Akademii výtvarných umění, pak jako odborný pracovník v Národní galerii a posléze učil na Střední uměleckopřmyslové škole v Praze. Po docentuře přednášel šestnáct let na Palackého univerzitě v Olomouci a souběžně na Filmové fakultě AMU v Praze. V roce 1993 byl jmenován profesorem na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy.

Publikoval stovky článků a studií v odborných časopisech, vydal třicet pět uměleckých monografií, a to nejen v češtině, ale přeložených do angličtiny, francouzštiny, němčiny a dalších jazyků. Byl velkým znalcem díla českých malířů Františka Tichého, Jana Žrzavého, Cyrila Boudy, Zdeňka Hajného, Kamila Lhotáka, Adolfa Borna, Václava Špály... o nichž napsal monografie. Jistě si pamatujete dokumentární televizní seriál o historii Karlova mostu, jehož byl průvodcem. Ostatně Praze věnoval několik populárně naučných knih.

Byl čestným předsedou Spolku českých bibliofilů.

Patřil k blízkým přátelům Bohumila Hrabala – při setkáních např. v Krušovické pivnici či u Zlatého tygra oni dva vedli zasvěcené diskuse o umění

Byl to on, kdo se za nás, obrovskou obec pozůstalých přátel a čtenářů, s Bohumilem Hrabalem rozloučil 12. února 1997 v obřadní síni strašnického krematoria. Tehdy řekl: „Bohumil Hrabal nezemřel, pouze přestal psát.“

Jan Řehounek a František Dvořák

Zpravodaj Klubu čtenářů Bohumila Hrabala Nymburský pábítel, červenec 2020. Registrace: MK ČR E 10887. Vydavatel: Městská knihovna, Palackého 1749, 288 02 Nymburk, tel.: 325 512 723. Šéfredaktor: Jan Řehounek, Všechnápská 1666/6, 288 02 Nymburk, tel. 603 238 523, e-mail: jan.rehounek@seznam.cz. Grafické zpracování: Vladimír Kvíz, Ječná 26, 288 02 Nymburk, tel.: 603 415 060, e-mail: vladimirkviz@gmail.com. Tisk: Tiskárna Boftisk, Potoční 1847, 288 02 Nymburk, tel.: 737 419 930, www.boftisk.cz. Pro členy Klubu čtenářů Bohumila Hrabala zdarma, volně prodejné výtisky 10 Kč.